

Babeş–Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár
Történelem és Filozófia Kar
Magyar Filozófiai Intézet
Alkalmazott Etikai Együttműködési Fórum

UNIVERSITATEA BABEŞ-BOLYAI
BABEŞ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITÄT
TRADITIO ET EXCELLENTIA

mfi
Magyar Filozófiai Intézet

Alkalmazott Etikai
Együttműködési Fórum

VI. KOLOZSVÁRI ALKALMAZOTT ETIKAI KONFERENCIA

A SZIMULÁKRUMOK ÉS A BETEJESÜLÉS ÍGÉRETE

Rendszerműködés, látszatteremtés, megtévesztés

2017. február 25.

BBTE, Kolozsvár, Kogălniceanu/Farkas u., 1. szám

Plénumelőadások

(I. emelet, D. D. Roșca terem)

Elnök: Demeter M. Attila

09.00–09.05 A konferencia megnyitása

09.05–09.25 Nyíró Miklós: Hiperrealitás versus hermeneutikai univerzum? Az orientáció esélyeiről a posztmodern korban

09.25–09.45 Veress Károly: A különbség szimulákroma(i)

09.45–10.05 Sajó Sándor: Talán igen

10.05–10.25 Zsigmond Andrea: *Ezt* mondd, és közben *azt* (is) gondold?

10.25–10.45 Seregi Tamás: „Szép, bár nekem nem tetszik” – Az esztétikai realizmusról

10.45–11.05 Berszán István: Minek a művészete?

11.05–11.25 Kérdések/Megbeszélés

11.25–11.40 Szünet

Elnök: Veress Károly

11.40–12.00 Visky S. Béla: A hazugság-probléma gócpontjai rendszeres teológiai szempontból

12.00–12.20 Kiss Dénes: Megújulási mozgalmak és vallási változás. Három romániai reformmozgalom hatása a vallási változásra

12.20–12.40 Pásztori-Kupán István: Az élethosszig tartó ünnep illúziója

12.40–12.55 Kérdések/Megbeszélés

12.55–13.10 Szünet

Elnök: Nyíró Miklós

13.10–13.30 Szigeti Attila: Spektákulum, nem szimulákrum

13.30–13.50 Kerekes Erzsébet: Agamben és a *diszpozitívum* fogalma

13.50–14.10 Kovács Attila: Másóság, spektrális létmód, szimulákrum

14.10–14.25 Kérdések/Megbeszélés

14.25–15.45 Ebédszünet

Szekcióelőadások

A. szekció

(I. emelet, D. D. Roşca terem)

Elnök: Szigeti Attila

- 15.45–16.05 Keszeg Anna: Aranyélet az aranykor után. A médianosztalgia szimulákrum-logikája
16.05–16.25 Dakó Harold – Péter László: Az Apple felhasználók „alma-képe” és profilja
16.25–16.45 Pásztor Gyöngyvér – Dózsa Anita: Visit Transylvania! A külföldről érkező turisták Erdély-reprezentációi
16.45–17.05 Somfalvi Edit: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne” – Melyikben?
17.05–17.25 Vincze Csilla: Csodavilág és csalódások. Médiatartalmak és reklámok hatása a serdülőkre
17.25–17.50 Kérdések/Megbeszélés

B. szekció

(I. emelet, Lucian Blaga terem)

Elnök: Berszán István

- 15.45–16.05 Prahovean Vasile: Útvesztők a demokráciában: a szelíd zsarnokság és az ellenség hiányának mélabúja
16.05–16.25 Ungvári Zrínyi Imre: Világbavettség, együttes-jelenvalólet, nyilvánosság
16.25–16.45 Kovács Barna: A virtualitás fogalmáról
16.45–17.05 Molnár Péter: Szituacionalista cselekvés és globális tér
17.05–17.25 Kérdések/Megbeszélés

Berszán István

BBTE, BÖLCSESZETTUDOMÁNYI KAR, MAGYAR IRODALOMTUDOMÁNYI
INTÉZET

iberszan@yahoo.com

Minek a művészete?

A gazdasági, technológiai és társadalmi mechanizmusok működés-immanens (kizárólag a működési lehetőségekre irányuló) koncepciója, illetve a kizárólag ezekhez igazodó praxis nemcsak a káprázatos siker titkára irányuló kíváncsiságunkat váltja ki, hanem súlyos etikai problémákat is felvet. A csúcstechnológia és az Untold-fesztivál típusú szimulákrumok trükkjeihez fogható az a „művészet” is, ahogy Damien Hirst ausztrál halászoktól megvesz egy 4,5 m-es tigriscápát, melyet műalkotásként állítanak ki formaldehidben a Metropolitan Museum of Art-ban, miközben a tranzakciók révén sokmillió profitot termel nemcsak a „művésznek”, hanem esztétikai üzlettársainak is. És a dolog megismételhető egy gyémántokkal kiveret koponya szoborként forgalmazásával. Nem az a nehéz kérdés, hogy közönséges tetemekről vagy nagyon rafinált ötletekről van-e szó ezekben a művekben, hanem inkább ez: Megnyugodhatunk-e abban, hogy a művészetet, sportot, tudományt vagy netán az „alkalmazott” etikát is gazdasági, politikai és technológiai mechanizmusok sajátítsák ki, miközben a gyakorlást ezek trükkjeinek minél nagyobb profitot és presztízst termelő kihasználására szűkítjük?

István Berszán

BBU, CLUJ, FACULTY OF LETTERS, DEPARTMENT OF HUNGARIAN LITERATURE

iberszan@yahoo.com

The Art of What?

The functional-immanent approach (focused only on functional possibilities) of economic, technological or social systems and the practices entailed by such orientation do not trigger only our curiosity concerning the secret of their unbelievable success, but raise up serious ethical problems as well. The art of Damien Hirst buying a 4,5 m long shark from Australian fishermen and exposing it in formaldehyde as a statue in the Metropolitan Museum of Art in order to create a great profit for the artist and his esthetic business partners can be compared with the trickeries supported

by the high technology or by such life-simulacra as the Untold Festival, for instance. And Hirst could successfully repeat the process by the exposition of a skull pinned by highly expensive diamonds. The difficult question is not whether these works of art are “dead bodies” or cleverly designed ideas, but rather the following: Should we accept that art, sport, science and maybe the applied ethics itself are to be fully appropriated by the economic, political and technological mechanisms while practice is being reduced to the exploration of their possible trickeries in creating a maximal profit and prestige?

Kerekes Erzsébet

BBTE, MAGYAR FILOZÓFIAI INTÉZET
hunyadiaksoka@gmail.com

Agamben és a diszpozitívum fogalma

Dolgozatunk a *diszpozitívum* (rendelet, be/elrendezés, készülék, szerkezet, állvány) fogalmat járja körül Giorgio Agamben *Che cos'è un dispositivo?* (Nottetempo, 2006; *Qu'est-ce qu'un dispositif?* Ford.: Martin Rueff, Paris, Payot & Rivages, 2007) című esszéje alapján. Amenyiben ma elmondhatjuk, hogy nincs egyetlen olyan pillanata sem az életünknek, mely ne lenne valamilyen készülék/rendelet által modellálva, befertőzve, ellenőrizve, felmerül a kérdés, hogy milyen stratégiát kell felvállalnunk a készülékekkel (berendezések, eszközök, rendeletek) való mindennapi küzdelmünkben?

Erzsébet Kerekes

BBU, DEPARTMENT OF PHILOSOPHY IN HUNGARIAN
hunyadiaksoka@gmail.com

Agamben and the concept of dispositive

This paper presents Agamben's analyses of the concept of *dispositive* (regulation, layout, appliance, construction, stand) based on the essay with the title *Che cos'è un dispositiva* (Nottetempo, 2006; *Qu'est-ce qu'un dispositif?* Martin Rueff (trans.), Paris, Payot & Rivages, 2007). As we can say today that there is no any single moment of our lives, that shall not be modelled by a device or controlled by a regulation, the question arises as to what strategy should be taken on the daily quest concerning the devices/ dispositive (equipment, regulations)?

Keszeg Anna

DEBRECENI EGYETEM, MAGYARORSZÁG, KOMMUNIKÁCIÓ- ÉS MÉDIATUDOMÁNYI TANSZÉK
annakeszeg@gmail.com

Aranyélet az aranykor után. A médianosztalgia szimulákrum-logikája

Előadásom kiindulópontját a médianosztalgia napjainkban gombamód elszaporódó jelenségei képezik. A nosztalgikus viselkedésmód és nosztalgiára alapozott tartalomszolgáltatás a post-truth korszak egyik legfontosabb érzelmi közösségképző eleme. A nosztalgia a múlthoz való viszony sajátos formája, mely a szimulákrumként megidézett múltat aranykorként, idealizált másikként tünteti fel, s azt sugallja, hogy vágyaink tárgya nem előttünk, hanem mögöttünk található. A kortárs mediált és mediatizált életvilágokban a nosztalgikus tartalomtermelésnek számos technikáját és stratégiáját ismerhetjük fel. Míg az előadás általános fogalmi keretet kíván nyújtani e nosztalgia-koncepciók szimulákrum-jellegének vizsgálatához, megállapításait a magyar HBO *Aranyélet* című sorozatának második évada alapján példázza. A rendszerváltó Magyarország időszakába visszavetített kortárs történet azt az üzenetet hordozza, hogy ez az időszak lehetett volna az az aranykor, melyben egy korrupciómentes, állampolgári részvételen alapuló magyar társadalmat meg lehetett volna alapozni. Ahogyan a sorozat hősei eljátszották ezt a lehetőséget, úgy válik a rendszerváltó aranykor nosztalgikus megidézése trauma-történetté.

Keszeg Anna

UNIVERSITY OF DEBRECEN, HUNGARY, DEPARTMENT OF COMMUNICATION AND MEDIA SCIENCE
annakeszeg@gmail.com

Golden Life after the Golden Age. The Logics of Simulacra in Contemporary Media Nostalgia

My paper aims to analyse some phenomena of contemporary nostalgia boom. That is to say that nostalgic behaviours and nostalgia based media contents are some key elements in the formation of the post-truth era's emotional communities. Moreover nostalgia is a specific form of our relation to the past based on a previous period's simulacra perceived as the golden age, as an idealised otherness, and suggests that the object of our desire lies not in front of us, but behind us. In our contemporary mediated

life forms several techniques and strategies of nostalgic content production can be recognised. While the paper intends to provide a general conceptual framework for the analysis of nostalgia as simulacra, its findings are based on the second season of the Hungarian HBO's TV series *Golden Life*. The second season of the series shows the antecedents from the late eighties and early nineties of a contemporary story assuming that the period of the transition could have been the golden age, in which a corruption-free Hungarian society based on civic participation could have been invented. As the heroes of the series fail to fulfil that dream, we assist at the metamorphosis of the golden age's nostalgic evocation into a trauma-story.

Kiss Dénes

BBTE, MAGYAR SZOCIOLÓGIAI ÉS SZOCIÁLIS MUNKA INTÉZET

kissdenes2000@yahoo.com

Megújulási mozgalmak és vallási változás. Három romániai reformmozgalom hatása a vallási változásra.

Előadásomban azt a kérdést vizsgálom, hogy a nagy egyházak megújulási mozgalmai a vallási változás milyen irányait jelzik. Hipotézisem szerint a reformmozgalmak, az új vallási mozgalmakhoz hasonlóan, a hívek vallási változással kapcsolatos igényeit fejezik ki, csak ez utóbbiaktól eltérően a megújulási mozgalmak e törekvésükben az egyházi keretekhez kénytelenek igazodni. Előadásom empirikus anyagát három sikeres romániai egyházi reformmozgalom elemzése képezi, melyek általános bemutatása után ezek közös jellemvonásait igyekszem kiemelni, majd e jellemzőkből arra próbálok következtetéseket levonni, hogy ezek a vallási igények milyen változásaira utalnak.

Következtetésem az, hogy e mozgalmak legfontosabb újításai szervezeti jellegűek, az egyházak személytelen szervezeti keretei helyett egymással szoros kapcsolatban álló kisközösségek hálózatait alakítják ki, e kiscsoportok pedig egy sor további vallási igény kielégítését teszik lehetővé: a tagok problémáinak személyre szabott kezelését, az egyéni vallási világképek kialakításában való aktív részvételüket, érzelmi támaszt nyújtanak és segítik a tagokat a vallási élmény megtapasztalásában.

Dénes Kiss

BBU, DEPARTMENT OF SOCIOLOGY AND SOCIAL WORK IN HUNGARIAN
kissdenes2000@yahoo.com

Renewal movements as actors of religious change. An analyses of three reform movements from Romanian Churches.

In our paper we are discussing about the directions of the religious change marked by the inner reform movements of the large churches. Our hypothesis is, that just as the NRM-s, the renewal movements of the older churches are indicating changes in the religious needs of the believers. The renewal movements are innovations elaborated to fulfill these changing needs. But unlike the NRM-s, in fulfilling the new needs these movements are taking in consideration the barriers raised by their belonging to the churches.

The empirical bases of our analyze are the most successful renewal movements of the three biggest Romanian churches. With a general characterization of these movements we try to outline the main characteristics of the religious needs reflected in them.

Our conclusion is that the most important innovation of these movements is organizational one, creating an interrelated system of small, face-to-face groups, instead of the impersonal organizational frames of the churches. These small groups are fulfilling a series of other needs, not explicitly formulated in the movements ideologies: the possibility of personalized handling of the members problems, their active personal participation in the elaboration of their religious belief-system, emotional support, help in obtaining religious experiences, etc.

Kovács Attila

TRANSILVANIA EGYETEM, BRASSÓ, SZOCIOLÓGIA ÉS KOMMUNIKÁCIÓ
KAR, TÁRSADALOM- ÉS KOMMUNIKÁCIÓTUDOMÁNYOK INTÉZET
kovattila@yahoo.com

Másság, spektrális létmód és szimulákrum

Dolgozatunkban átgondoljuk az Egónak a mindennapiság átlagosságában, az eltávolodó közelség realitásában konstituálódó identitását. A tömegesítés áldozatává vált társadalmunkban a Másik közvetlen tapasztalata a névtelen, a mesterséges idegenségben kifejeződő másság

áldozatává válik. Az alteritás megértésének az idegenség mindennapi tapasztalata nem feltétlenül kedvez. Azt is mondhatnánk, hogy az idegenség művi előállításának vagyunk szemtanúi. Egyfelől ott vannak a különböző nemzetiségűek, etnikumúak, felekezetűek, akik minduntalan a másásra emlékeztetnek, másfelől ezeknek szimbolikus kifejeződésével találkozhatunk.

Kovács Attila

TRANSILVANIA UNIVERSITY OF BRASOV, FACULTY OF SOCIOLOGY AND COMMUNICATION, DEPARTMENT OF SOCIAL SCIENCES AND COMMUNICATION
kovattila@yahoo.com

Otherness, Spectral Existence, and Simulacrum

My study reflects on the identity of the *Ego* constituting itself within the mediocrity of everydayness and in the reality of departing proximity. In our society victimized by massification, the direct experience of the other falls prey to the otherness which expressing itself in artificial strangeness. The understanding of alterity is not necessarily favoured by the everyday experience of strangeness. One could even argue that we are witnessing the artificial production of strangeness. On one hand, there are people of different nationalities, ethnicities, and denominations, who continually remind us of otherness, on the other hand, we can encounter the symbolic expression of these.

Kovács Barna

SAPIENTIA ERDÉLYI MAGYAR TUDOMÁNYEGYETEM, MŰSZAKI ÉS HUMÁNTUDOMÁNYOK KAR, MAROSVÁSÁRHELY
barnakovacs@yahoo.com

A virtuális fogalmáról

A virtualist első megközelítésben a potenciális szinonimájaként a valóságos ellentétének tekintjük. Peirce megfogalmazása szerint a virtuális a potenciális ellentéte. Míg a potenciális a valóság null pontja, ami valósággá válhat, addig a virtuálisban valaminek a hathatósága mutatkozik meg, ami sohasem lesz valóságos. Ebben a megközelítésben egy óriási mozgásteret kap a gondolkodás, a technikai fejlesztés, a képzelet, amit a minden-

napi életünkben észlelünk. E fogalom megalapozási lehetőségeit kutatva két irányba végzünk elemzést: a fenomenológiai hagyomány nyomában Marc Richir vizsgálódását mutatjuk be és ezt szembesítjük Gilles Deleuze koncepciójával.

Barna Kovács

SAPIENTIA HUNGARIAN UNIVERSITY OF TRANSYLVANIA, FACULTY OF
TECHNICAL AND HUMAN SCIENCES, TÂRGU-MUREȘ
barnakovacs@yahoo.com

On virtual

In a first view the virtual is a synonym of the potential. Peirce shows that the virtual is the opposite of the potential. The virtual has the efficiency of something but it isn't something real. The potential can become something real. The virtual gives us a huge freedom in the ways of thinking, in the technological innovations, as we are experiencing it in our quotidian life. We try to find the bases of this notion from the phenomenological tradition in the works of Marc Richir and we are contrasting it with the conception of Gilles Deleuze.

Molnár Péter

BBTE, MAGYAR FILOZÓFIAI INTÉZET
pe_mol@yahoo.de

Sztuacionalista cselekvés és globális tér

Boris Groys *A reprodukálható város* című írásában azért alkalmazza a sokszorosíthatóság benjamin fogalmát, mert szerinte a kortárs város olyan térként írható le, amelyben a helyi jellegzetességek, lokalitások már nem egyszerűen csak létrejövésük helyét jellemzik, hanem mintegy „útra kelnek” és a globális térben szakadatlanul reprodukálódnak. Az építészeti stílusok, különböző nemzeti konyhák vagy popkulturális jelenségek eszerint a világ bármelyik pontján, keletkezésük után rövid időre létrejöhetnek. A globális tér e homogenitása, egyformaságának tapasztalata felveti azonban a kérdést, hogy mit kezdjünk azokkal a Guy Debord és Sztuacionalista Internacionálé által megfogalmazott tételekkel, amelyek szerint a városok kialakítása eleve az spektakulum, és az elidegenítő tendenciák elvei alapján történik, amelyet éppen a sztucacionalista gesztusok hívatottak megtörni.

Mit jelent tehát a globális, homogén tér, és szakadatlan önreprodukciója: az elidegenedés újabb, tökéletesebb módusát, amelyet a spektakulum működéseként kell lelepleznünk, vagy a globális tér meghaladja ezt az állapotot, és ahogyan Groys fogalmaz, az „örök város utopozsának” megvalósulását jelenti.

Péter Molnár

BBU, DEPARTMENT OF PHILOSOPHY IN HUNGARIAN
pe_mol@yahoo.de

Situationist acting and the global space

Boris Groys in his paper *The City in the Age of Touristic Reproduction* uses the notion of reproduction, coined by Walter Benjamin. In his view the modern city can be described as a space where local characteristics (architecture, food, pop culture) are in constant automatic reproduction of themselves. They cannot be assigned anymore only to the very place they stem from; they embark in a journey around the world, and will reproduce themselves in every corner of the global space, at any time. From the experience of this homogeneity the global space shows arises now the question, what should we think about the theses, set by Guy Debord and the Situationist Internationale, according to which the build-up of the our cities shows the logic of the spectacle, and produces the modern experience of alienation. What is then this global homogeneous space and the endless reproduction that characterizes it: does it mean a new and more perfect mode of alienation, or it surpasses it, and, as Groys puts it, it is rather the *ou-topos* of the eternal city?

Nyíró Miklós

MISKOLCI EGYETEM, BÖLCSÉSZETTUDOMÁNYI KAR, FILOZÓFIAI INTÉZET
miklosnyiro2011@gmail.com

Hiperrealitás versus hermeneutikai univerzum? Az orientáció esélyeiről a posztmodern korban

Ha az (episztemológiai) reprezentáció problematikája eminensen kötődik a modernitáshoz, akkor mind az – ún. harmadrendű – szimulákrumok alkotója „hiperrealitás” prófétája, Jean Baudrillard, mind pedig a hermeneutikai filozófia jellegesebb német képviselői, ti. Heidegger, illetve Gadamer,

„a reprezentáció korának” végét hirdették. Anti-reprezentacionalista kor-diagnózisai azonban lényegileg eltérőek, mondhatni: kiengesztelhetetlen feszültségben állnak egymással. Míg a hermeneuták vázolta univerzum Baudrillard nézetei felől tekintve meghaladottnak mutatkozik, addig a hermeneutika felől közelítve az válik kérdésessé, hogy milyen előfeltevések mellett írható le a kortárs valóság hiperrealitásként, s azok mennyiben tarthatók. Az előadás keretében a hermeneutikai univerzum, illetve a hiperrealitás eszméinek bizonyos lényegi vonásait igyekszem összevetni, majd – az utóbbi mögött meghúzódó néhány főbb előfeltevést mérlegelve – azt a kérdést állítom a középpontba, hogy milyen esélyei vannak a valóságot illető tájékozódásnak korunkban.

Nyíró Miklós

UNIVERSITY OF MISKOLC, HUNGARY, FACULTY OF PHILOSOPHY,
DEPARTMENT OF PHILOSOPHY
miklosnyiro2011@gmail.com

Hyperreality versus Hermeneutic Universe? On the Chances for Orientation in the Postmodern Era

If the problem of (epistemological) representation belongs in an eminent sense to modernity, then both the prophet of “hyperreality” consisting of – so called third-order – simulacra, namely, Jean Baudrillard, and the most prominent German representatives of hermeneutic philosophy, that is, Heidegger and Gadamer, proclaimed the end of the “age of representation.” However, their anti-representational diagnoses about our age differ essentially, one might even say: they stand in an irreconcilable tension with one another. While the universe sketched by the hermeneuts comes to be regarded as something old-fashioned or slavish in Baudrillard’s views, the question for a hermeneutic standpoint is this: what are the presuppositions of describing our contemporary reality in terms of the “hyperreal,” and to what extent are they maintainable? In the presentation I compare some of the essential features of the notions of “hermeneutic universe,” and “hyperreality,” respectively, and – via considering some of the presuppositions at work behind the latter – I address the question of the chances for orientation regarding “reality” in our age.

Pásztor Gyöngyi,

BBTE, MAGYAR SZOCIOLÓGIAI ÉS SZOCIÁLIS MUNKA INTÉZET
gyongyi.pasztor@socasis.ubbcluj.ro

Dózsa Anita,

BBTE, MAGYAR SZOCIOLÓGIAI ÉS SZOCIÁLIS MUNKA INTÉZET
dozsaanita06@gmail.com

Visit Transylvania! A külföldről érkező turisták Erdély-reprezentációi

A tanulmány témáját Erdély, mint turisztikai desztináció képezi, pontosabban annak a vizsgálata, hogy mit jelent Erdély az ide látogató külföldi turisták számára, milyen jelentéseket és reprezentációkat kapcsolnak hozzá. A kérdés aktualitását két tényező is adja. Egyrészt az utóbbi években megnőtt Erdélyben a turisztikai vonzerővel is rendelkező rendezvények száma s megnövekedett a turisztikai forgalom is. Másrészt a nemzetközi nyilvánosságban egyre gyakrabban jelennek meg olyan írások amelyek Erdélyt kiemelkedő úticélként ajánlják, azaz egyre inkább felkerült a nemzetközi turisztikai térképre. Ennek egyik legmeghatározóbb pillanata 2016-ban volt, amikor a Lonely Planet a leginkább ajánlott régiók közül Erdélyt helyezte a toplisták élére. Kutatásunk során arra kerestük a választ, hogy az Erdélybe érkező turisták miről és hogyan beszélnek Erdély kapcsán.

A kutatás jelentőségét abban is látjuk, hogy a korábbi kutatásokkal ellentétben, amelyek a turisztikai kínálat illetve az azzal kapcsolatos tartalmakat mutatták be, a turizmus keresleti oldalát, azaz az ide érkezők szempontjait, meglátásait vizsgálja. Elemzési egység ebben az esetben a különböző turisztikai portálokon (például www.tripadvisor.com, <http://secretransylvania.co.uk>, www.viatransylvania.com, www.romania-tours.ro, www.yourguideintransylvania.com és mások) található bejegyzések (hozzászólások, ajánlások), amelyeket nem román és nem magyar turisták írtak Erdélyről. Kutatási módszerként a tartomelemzést, ezen belül is a szemantikus hálóelemzést és diskurzuselemzést alkalmaztuk, hiszen ezek a módszerek a narratívák értelmezésén túl arra is alkalmasak, hogy a narratíván belüli toposzokat beazonosítsa.

Az előadás tehát arra vállalkozik, hogy a kialakult Erdély reprezentációk tipológiáját és ezek tartalmait bemutassa.

Pásztor Gyöngyi

BBU, DEPARTMENT OF SOCIOLOGY AND SOCIAL WORK IN HUNGARIAN
gyongyi.pasztor@socasis.ubbcluj.ro

Dózsa Anita

BBU, DEPARTMENT OF SOCIOLOGY AND SOCIAL WORK IN HUNGARIAN
dozsaanita06@gmail.com

Visit Transylvania! Transylvania representations of the tourists coming from abroad

The theme of the study is Transylvania as a tourist destination, more precisely, we examine what means Transylvania for foreign visitors, what kind of representations do they have about this place. The actuality of this question is twofold. On the one hand, in recent years has increased the number of international events in Transylvania and the tourist traffic increased. On the other hand in the international press appear more frequently articles presenting Transylvania as attractive tourist destination, which places it on the tourist map of Europe. For example the Lonely Planet nominated Transylvania as number one destination in the Top Regions to Visit in 2016.

The unit of analysis are entries (comments, recommendations) on various tourist sites (for example www.tripadvisor.com, <http://secrettransylvania.co.uk>, www.viatransylvania.com, www.romania-tours.ro, www.yourguideintransylvania.com and others) written by non-Romanians and non-Hungarians who visited Transylvania. The research method is content analysis, especially the semantic network analysis and discourse analysis, since these methods are usefull not only in understanding of narratives but can be used to identify topics within the narratives.

Pásztori-Kupán István

KOLOZSVÁRI PROTESTÁNS TEOLÓGIAI INTÉZET
mcpasztori@yahoo.com

Az élethosszig tartó ünnep illúziója

Korunk európai és észak-amerikai társadalmainak marketing-szakemberei nagy sikerrel menedzselik a jobbára hagyományos keresztyén ünnepekhez kapcsolódó termékek és szolgáltatások iránti igényeket, miközben a haszonszerzés oltárán nemcsak a társadalmi és emberi kapcsolatok, ha-

nem maguk az ünnepek is elveszítik eredeti értelmüket. Jelen írásunkban nem a társadalom és a közélet tudatos dekrisztianizálásának „bűnbakjait” kívánjuk leleplezni, hiszen ennek a kényszerpályaszerű folyamatnak komoly részesei és felelősei maguk a jelenkori egyházak is. Sokkal inkább arra irányítanánk a figyelmet, hogy a hagyományos ünnepeknek szinte egyiktől a másikig érő „kinyújtásával” megszűnni látszik az egészséges élet színuszgörbéhez hasonlítható természetes lüktetése. A hagyományos keresztyén íg hirdetésben gyakran jelenik meg az a gondolat, hogy a keresztyén élet: öröm. Sőt: élethosszig tartó ünnep. Furcsamód éppen ez az eszme jelenik meg az ünnepek – és kiváltképpen az ünnepi hangulat – állandóan magas fordulatszámra pörgetett művi kiterjesztésében, amelynek eredményeként gyakran az ünnep lényege: az előre- és visszapillantás, a magasba emelkedés majd alászállás, a számvetés, megtisztulás (katarzis) és a feltöltődésből eredő megnyugvás momentumai vesznek el. Talán ideje újfent elgondolkodni azon, hogy „a szombat lőn az emberért, nem az ember a szombatért” (Mk 2, 27).

Pásztori-Kupán István

PROTESTANT THEOLOGICAL INSTITUTE, CLUJ

mcpasztori@yahoo.com

The illusion of a lifelong feast

The marketing specialists of our European and North-American societies continue to manage with great success all the needs in connection with the products and services pertaining to the mostly traditional Christian holidays, whilst not only the social and human relationships, but also the feasts themselves and their original meaning are sacrificed on the altar of profit-making. In the present paper we do not intend to unmask the ‘scapegoats’ of the intentional de-Christianisation of our society and public life, since the contemporary churches are partakers with serious responsibilities in this quasi-compulsory process. We intend to focus primarily on the fact that simultaneously with the ‘stretching out’ of the market of traditional feasts, which almost touch each other, the natural pulsation of a healthy life, comparable to a sine curve, tends to disappear. We often encounter the statement in traditional Christian preaching that Christian life is joy. Moreover, it is a lifelong feast. Curiously enough, exactly this idea appears in this unnatural extension of ‘the holidays’ and especially of the ever-high-speed ‘holiday feeling’, due to which the very essence of the feast, of the holidays: the moments of looking back and forward, the ascension and

descent, the reckoning, the catharsis, and the acquiescence deriving from spiritual recharge are lost. It is perhaps time to reconsider the admonition: 'The sabbath was made for man, and not man for the sabbath' (Mk 2: 27).

Péter László,

BBTE, MAGYAR SZOCIOLÓGIAI ÉS SZOCIÁLIS MUNKA INTÉZET
peterlaci@yahoo.com

Dakó Harold,

BBTE, MAGYAR SZOCIOLÓGIAI ÉS SZOCIÁLIS MUNKA INTÉZET
harold262000@yahoo.com

Az Apple felhasználók „almaképe” és profilja

Az Apple a világ legnagyobb és legdrágább vállalata. Termékei átformálták a számítástechnika és a digitális tartalomfogyasztás általános mintáit. Brandje valóságos fogyasztói mozgalmakat hozott létre, tagjaik vallásos megszálltsággal tekintetek rá. Előadásunkban arra vállalkozunk, hogy kvalitatív módszerek alapján megrajzoljuk az erdélyi fiatalok Apple képét és fogyasztói profilját.

László Péter

BBU, DEPARTMENT OF SOCIOLOGY AND SOCIAL WORK IN HUNGARIAN
peterlaci@yahoo.com

Harold Dakó

BBU, DEPARTMENT OF SOCIOLOGY AND SOCIAL WORK IN HUNGARIAN
harold262000@yahoo.com

The Profile and Apple Brand Images among Apple Young Consumers

The Apple Corporation is the biggest and the most valuable company in the world. Their product revolutionised the way in which we consume digital contents and use computer devices. The Apple brand raised real consumer movements all around the world, and the users behave religiously toward the Apple product and consider the company almost a religious institution. In our lecture we are going to present the main features of the image of the company along with the constitutive characteristics of the average user.

Prahovean Vasile

BSTE, POLITIKA-, KÖZIGAZGATÁS- ÉS KOMMUNIKÁCIÓTUDOMÁNYI KAR,
SEPSISZENTGYÖRGYI KIHELYEZETT TAGOZAT
pszili74@gmail.com

Útvesztők a demokráciában: a szelíd zsarnokság és az ellenség hiányának mélabúja

Az amerikai demokráciát tárgyaló művének záró részében, Tocqueville új perspektívát nyit a demokrácia és zsarnokság viszonyának elemzésében. A modern demokrácia minden hagyományos önkényuralom megszüntetésére törekszik, de ugyanakkor hajlamos egy kevésbé erőszakos, de a társadalom egészét annál átfogóbb zsarnokság kialakítására. A Tocqueville által felvázolt *szelíd zsarnokság* legfontosabb jellemzői a jólét színvonalának emelkedése és a szellemi – leginkább egyén és közösség önállóságát szilárdító – értékek hanyatlása.

A tocqueville-i gondolatvilágban megfogalmazott útjelzőket használva közelítek Pascal Bruckner – napjaink problémáihoz közvetlenül kapcsolódó – egyik jelentős írásához. A *La mélancolie démocratique* szövege szembesít a majdnem egyeduralgó nyugati demokrácia szellemi és értékrendi válságával, amelyet – a kommunista rezsimek bukásával – hozzá mérhető ellenség hiányában, a tehetetlenség és az ideológiai összeomlás veszélye fenyeget.

Vasile Prahovean

BBU, COLLEGE OF POLITICAL, ADMINISTRATIVE AND COMMUNICATION
SCIENCES, EXTENSION SFÂNTU GHEORGHE
pszili74@gmail.com

Tocqueville and Bruckner on the limits of democracy: soft tyranny and the crisis of no adversary

In the final part of the book on American democracy, the tocquevillean analysis opens up new perspectives on understanding the relation between democracy and tyranny. Modern democracy, which has as a main purpose the abolishment of traditional despotism, may itself establish a new form of tyranny, less violent, but with a higher social impact. According to Tocqueville, the basic characteristics of soft tyranny will be increase of welfare associated with the downfall of spiritual values.

We will use this toquevillean reference points in approaching a more recent work which is more in touch with present reality issues. In *La mélancolie démocratique*, Pascal Bruckner deals with the crisis of ideas and values of a quasi-universal pan-democracy which won after the fall of the communist block and is – in the absence of a worthy adversary – threatened by immobilization and ideological collapse.

Sajó Sándor

ELTE BTK ESZTÉTIKA TANSZÉK, BUDAPEST
sajosandor@hotmail.com

Talán igen

A család, a megtévesztés, az eltitkolás, a szimulálás olyan fogalmak, amelyek egyszerre foglalják magukba az állítást és a tagadást, az igazat és a hamist, az igent és a nemet. Disszimulálni annyi, mint úgy tenni, mintha valami, ami van, nem lenne; szimulálni pedig annyi, mint úgy tenni, mintha valami, ami nincs, lenne. A kérdés az, hogy valóban elvethetjük-e a fenti distinkciókat (ami mellett többen érvelnek), vagy inkább arról van szó, hogy a nem-asszertorikus állításokkal együtt szükségképpen létezniük kell asszertorikus állításoknak is. A „talán”-nal együtt az „igen”-nek is.

Sajó Sándor

ELU FPH DEPARTMENT OF AESTHETICS, BUDAPEST
sajosandor@hotmail.com

Perhaps Yes

Deceit, delusion, dissimulation, simulation are concepts that at once imply assertion and negation, truth and falsehood, yes and no. To dissimulate is to pretend that something that is is not, while to simulate is to pretend that something that is not is. The question is whether it is really possible to discard the above distinctions, as some philosophers argue, or is it not that non-assertive propositions are necessarily accompanied by assertoric ones: the “perhaps” by the “yes”.

Seregi Tamás

ELTE BTK ESZTÉTIKA TANSZÉK, BUDAPEST
seregitamas@gmail.com

„Szép, bár nekem nem tetszik.” – Az esztétikai realizmusról

Előadásom alapkérdése az, hogy fel tudjuk-e ismerni és el tudjuk-e ismerni az esztétikai minőségeket anélkül, hogy esztétikai élményben lenne részünk. És ha ilyen élményben van részünk, vajon akkor is nem valami rajtunk kívül létező jelenséget ismerünk-e fel? Hiszen ilyenkor nem mi válunk széppé, és még csak nem is „szépen” kezdünk látni, hanem szépet látunk tőlünk bizonyos távolságra, ott kint a világban. Vagy csupán mások lehetséges vagy szokásos élményét pillantjuk meg egy dologban, amikor felismerjük, hogy szép, de nekünk nem tetszik? Mit jelent az esztétikai minőségek tőlünk független létezése? Általános szubjektivitást, interszubjektivitást, objektivitást, tárgyiságot, értéket?

Seregi Tamás

ELU FPH DEPARTMENT OF AESTHETICS, BUDAPEST
seregitamas@gmail.com

On the Possibility of an Aesthetic Realism

The concept of aesthetic realism does not refer to realism in art, i.e. to an art which either represents the inner or outer reality (mimetism), or aims to become reality itself (concretism), or tries to get integrated into reality so thoroughly that it becomes inseparable from it (functionalism and the like). Unlike in realist art and art theory, the question of the possibility of an aesthetic realism concerns directly the reality of the aesthetic itself, the kind of reality aesthetic qualities have. Briefly, our question will be whether beauty (and all the other aesthetic qualities) can be conceived of as something real without any reference to art or to the problem of the reality of art.

Somfalvi Edit

KOLOZSVÁRI PROTESTÁNS TEOLÓGIAI INTÉZET
edit.somfalvi@gmail.com

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” – Melyikben?

Jól ismert, megszokott és talán még az elviselhetőség határáig globalizált világunk szédületes sebességgel változik a szemünk előtt, miközben nem értjük, hogy a ma gyermekei és fiataljai miért tartják értékesebbnek a virtuális teret, az „online” életet, mint a számunkra „normális”, valóságos világot, ahol a virág virág, a kenyér kenyér, a barátság barátság, az élet élet. Keressük az okokat, vajon miért történik mindez? Ez volna a dolgok természetes menete? Mi lehet a folyamatok eredőjénél? A sok tényező közül most kettőt említünk: az internetet, amely az európai könyvnyomtatás feltalálásához hasonlóan forradalmasította az élet egészét, illetve a modern pedagógia emberképét. Az internet új világlátást, új normákat, új életstílust, új tapasztalásokat hozott; az új európai emberkép pedig meghatározza az értékrendet, amely szerint a „modern”, mondhatni „korszerűsített” ember él. Az internet elvileg katonai projektnek indult, az emberképet az 1998-ban aláírt Sorbonne Nyilatkozat tartalmazza, amely előzménye a későbbi Bolognai Nyilatkozatnak. Utóbbira épül Európa nagy részének felsőoktatása. E két történés nagyban meghatározza a fejlődés irányát. Szinte szükségképpen létrejön a gyors, bárholnan elérhető szimulált látszatvilág, amely hatalmas információmennyiséget zúdít az egyénre, miközben rendszerint a jó, a felemelő, a sikeres, a győztes, a gazdag, az élvezetes és boldog arcát igyekszik mutatni, akár csak a tagok a facebookon. A következményekkel csak most kezdünk szembesülni. Vajon kell-e határt szabni a folyamatnak, és ha igen, hol vannak a virtuális világ határai?

Edit Somfalvi

PROTESTANT THEOLOGICAL INSTITUTE, CLUJ
edit.somfalvi@gmail.com

“We live in this world to find home in it.” – In which one?

Our well known, familiar and tolerably globalized world is blisteringly kaleidoscopic around us and we do not understand, how can our youngsters perceive as more worthwhile/precious the virtual space and the online life than our “normal” real world, where the flower is flower, the bread is bread,

friendship is friendship and life is life? We are looking for the reason, why is this happening? Is this the natural thread of life, of events? What is at the root of these processes? We name with this occasion two episodes, the internet, which like inventing the european typography, revolutionalized the whole life, and the vision of man of the modern pedagogy. The internet has brought new world-view, new standards, new lifestyle, new experiences, the new vision of man has determined the set of values after which the modern, "up to date" men live. The internet was started as a military project, the new vision of man was set in 1998 in the Sorbonne Declaration, which is previous to (prior to) the Bologna Declaration. The latter is the base of the higher education in the greater part of Europe. These two events have set the direction of development. It is almost a necessity to come off a fast, easily accessible simulated virtual world, which volleys a huge amount of information on a person, while it generally shows its good, uplifting, successful, winning, rich and happy face. Like the facebook memebbers. We started to face the consequences only nowadays. Do we have to draw a line, and where are the boundaries of a virtual world?

Szigeti Attila

BBTE, MAGYAR FILOZÓFIAI INTÉZET
szigetiatt@yahoo.com

Spektákulum, nem szimulákrum

Előadásomban Debord spektákulum-elemzésének aktualitása mellett érvelek: az elidegenedett társadalmi viszonyok *reális absztrakció*jaként felfogott *spektákulum* fogalma alapján bírálom a *szimulákrum* és a *hiperrealitás* Baudrillard-i fogalmait.

Attila Szigeti

BBU, DEPARTMENT OF PHILOSOPHY IN HUNGARIAN
szigetiatt@yahoo.com

Spectacle, not simulacra

My presentation argues for the persistent actuality of Debord's analysis about the society of spectacle: more precisely, I will present a critique of Baudrillard's postmodern discourse on *simulacra* and *hiperreality*, based on the concept of *spectacle* conceived as a *real abstraction* of alienated social relations.

Ungvári Zrínyi Imre

BBTE, MAGYAR FILOZÓFIAI INTÉZET
iungvari@gmail.com

Világbevetttség, együttes-jelenvaló lét, nyilvánosság

A mai társadalom embere a tárgyi és közösségi létösszefüggésekbe való belevetttségének következményeként a nyilvánosság köztes mediális terében hajtja végre hétköznapi választásait és alakítja ki a lételehetőségeit illető alapvető döntéseinek értelemadó jelentéseit (J. L. Nancy). Ez a tény előtérbe állítja a kérdést, hogy ez esetben vajon mennyiben lehet szabadságának és egyediségének kifejeződése a választás? Milyen értelemben vethető fel az „együttes-jelenvaló létben” vagy a „közöttes praxisában” tevékeny véges emberi lény felelőssége? Annak az eldöntéséhez, hogy az ember szabadon, azaz szuverén akarata vagy lényegi egzisztenciális lételehetőségei (Heidegger) szerint képes-e választani, azt kell világosan látnunk, hogy milyen létmechanizmusok részén behatárolt nála az akarati döntés, illetve milyen lehetőségek adottak számára. Figyelembe kell vennünk itt nemcsak a végelességek „közös megjelenésének” (comparution) Nancy által leírt támogató és korlátozó potenciálját, hanem Simmel észrevételeit a gondolatot és gondolatatlanságot ötvöző utánzásról, illetve az egyenlősítésre és egyéni különbözőségekre érzékeny divat jelenségeiről is.

Imre Ungvári Zrínyi

BBU, DEPARTMENT OF PHILOSOPHY IN HUNGARIAN
iungvari@gmail.com

Thrownness, Being-present-with, Public Space

The man of the contemporary society, as a result of his thrownness in objectual and communal existential connections, makes his choices and establishes the sense of his basic decisions regarding the possibilities of his life, in the the medial space of public sphere (J. L. Nancy). This raises the question: to what extent are his choices expressions of his freedom and uniqueness? How can we approximate/discuss the responsibility of the finite human being's activity in the sphere of being-with-one-another or in the praxis of in-between? In order to establish whether a man is able to make choices up to his autonomous will or his essential possibilities of Being (Heidegger), we must examine which existential mechanisms determine his will and what are the possibilities that are given to him. We shall

consider here the facilitating and restrictive potential inherent in the “co-appearance” (comparution/ compearance) of finitudes, but also the influences resulting from the reconciliation of thought and thoughtlessness in imitation, or the accomodation of “the tendency towards social equalization with the desire for individual differentiation” in fashion (Simmel).

Veress Károly

BBTE, MAGYAR FILOZÓFIAI INTÉZET
veresskaroly53@gmail.com

A különbség szimulakruma(i)

Kiindulva a szimulakrum szemiotikai szerkezetének a vizsgálatából valamint Jean Baudrillard szimulakrum-koncepciójának az alapvető téziséből, dolgozatomban megkísérlem feltárni a szimulakrumok által uralt társadalmi-kulturális állapotokra irányuló kritikai orientáció fontosabb jellemzőit, számba véve a különféle elmélet-szimulakrumok képződésének a körülményeit és kihatásait napjainkban az életviteli beállítódásokra.

Károly Veress

BBU, DEPARTMENT OF PHILOSOPHY IN HUNGARIAN
veresskaroly53@gmail.com

Simulacrum(a) of difference

Starting from the semiotic analysis of the simulacrum and the fundamental theses of Jean Baudrillard's conception of simulacra, I attempt to explore the most important characteristics of the critical orientation towards social and cultural conditions, while taking into account the conditions for the development of different theoretical simulacra and their recent effects on current attitudes of life conduct.

Vincze Csilla

BBTE, MAGYAR FILOZÓFIAI INTÉZET

vcstillav@yahoo.com

Csodavilág és csalódások. Médiatartalmak és reklámok hatása a serdülőkre

Nyilvánvaló, hogy minden éremnek két oldala van, a negatív következmény mégsem törvényszerű. A mai érdek- és profitorientált világunkban is bőségesen van, ami beváltja az ígéretek és a hozzá fűzött reményeket, ugyanakkor a hirdetések bővületében beláthatatlanná is válhat, hogy az áhított dolog megvalósulása, megszerzése, vagy éppen elérhetetlensége okoz-e nagyobb csalódást. A vizsgálódást azért szűkítem a serdülőkre, mert úgy vélem, hogy a mese talajáról elrugaszkodó, önmagát kereső fiatalnak még nehezebb eligazodni a reklámok sűrűjében. A digitális világba beleszülető ifjúság remekül boldogul a modern technikával, az ismeretszerzéstől a kommunikációig alkalmazza is, ugyanakkor terheket is ró rá, hogy folyamatosan reklámok és hirdetések kereszttüzeiben és rejtett aknamezején kénytelen élni. Azt, hogy valami gond van, számtalan dolog jelzi: többen küzdenek tanulási nehézségekkel, egyre korábban kerülnek kapcsolatba az alkohollal vagy droggal, a lányok hamarabb sminkelnek, sokan élnek testképzavarral, a piercingek és tetoválások mellett pedig már a tizenévesek is fordulnak plasztikai sebészekhez. A testi fejlettség és bizonyos jobban informáltság korán sem jelzi azt, hogy hamarabb érnek felnőtté. A téma körüljárását a filozófia terültéről indítom, az individualitás meghatározása után európai és erdélyi kutatásokkal támasztom alá, hogy milyen hatásai vannak a reklámoknak, illetve hogyan hatnak a médiatartalmak az ifjúságra. Láthatóan van összefüggés, és a fiatalok viselkedésében csak akkor lesz pozitív változás, ha több irányból közelítjük meg a problémát. Míg a médiaetika a hirdetések és reklámok tartalmára és megjelenésére vonatkozó szabályokat hoz, addig a pedagógia, a pszichológia és a filozófia az embert helyezi középpontba, és arra világít rá, hogy a serdülő hogyan tehet szert önazonosságra, hogyan válhat olyan stabil személyiséggé, aki önmagával és környezetével harmóniában élve jól boldogul, szabadon, de felelősségének tudatában képes dönteni és élni a felkínálkozó lehetőséggel.

Csilla Vincze

BBU, DEPARTMENT OF PHILOSOPHY IN HUNGARIAN

vcstillav@yahoo.com

Wonderland and disappointments. The impact of the media contents and the advertisements on adolescents

It is obvious, that every coin has got two sides. Nevertheless there is no rule that negative consequences are inevitable. In our profit and interest oriented world we can still find instances that fulfill the promises and the expectations of people. However under the spell of the advertisements it can become unpredictable, whether the realization, acquisition or even the unavailability of the coveted things will cause severe disappointment or not. I've chosen to do my investigation on adolescents, because in my opinion for young people, who have just separated themselves from the world of the fairy-tales, and are about to find their place in the world, it can be even harder to navigate in the labyrinth of the advertisements than for the adults. Youngsters born in the digital era get along well with the modern technology, and they can use it well in their learning process and in communication, but it can be a huge burden for them, having to live in the crossfire of the commercials, and having to walk on the minefield of the hidden adds. There are lots of signs of the negative consequences: learning difficulties; early contact with alcohol and drugs; girls start using makeups at a very young age; many have body image disorder; besides using piercings many of them are getting tattoos and plastic surgeries before the age of twenty. The fact that they are well developed physically, and their mind is full of information, does not mean, that they reach adulthood earlier than the previous generations. I am starting the periphrasis of this subject from a philosophical point of view, and after defining individuality, I am using the results of researches conducted in Europe and Transylvania to confirm the impact of the adds and other media contents on adolescents. Apparently there is connection, and we will only be able to see positive results, if we approach this issue from several directions. While the media ethics is creating rules to regulate the content and the appearance of the adds, pedagogy, psychology and philosophy keep their focus on the people. They reveal, how adolescents can gain self-identity, how to develop such a stable personality, that gets along well living in harmony with the environment, how to live freely but responsibly with the available facilities etc.

Visky S. Béla

KOLOZSVÁRI PROTESTÁNS TEOLÓGIAI INTÉZET
viskybela@yahoo.com

A hazugság-probléma gócpontjai rendszeres teológiai szempontból

Az Istennek, embertársainknak és önmagunknak címzett hazugság valószínű példatára a Szentírás. A teológiatörténet pedig Augustinustól Bonhoefferig valós helyzetek egzisztenciális szorításában reflektál a kérdésre.

Az ember bármikor becsapható lény: *homo in errorem inductibilis*. Ez azonban nyilván kizárt Istennel kapcsolatban. Ha az ágostoni meghatározás szerint minden hazugság magva a félrevezetés szándéka, akkor meg lehetőséget dőre elképzelés Istennek hazudni. Az éppen gyilkossá lett Kain mégis ezt kísérelte meg. „Hol van Ábel, a te testvéred? – Nem tudom.” Ez a fajta hazugság magát Istent kívánja újratemetni, saját torzult istenképe mintájára.

A másoknak való hazugság az embertárs (a) autonómiájának felfüggesztése, (b) személyi létének tagadása, (c) a vele való bizalmi kapcsolat felszámolása.

Hazudhat-e önmagának az ember? Az identitás összefüggésében a hazugság problémája alapvetően személyi koherencia, belső szabadság, valamint az egyént kiteljesítő igazi nyitottságra és közösségre való képesség hiányának a kérdéseként merül fel.

Béla S. Visky

PROTESTANT THEOLOGICAL INSTITUTE, CLUJ
viskybela@yahoo.com

The issue of lying from the perspective of systematic theology

The Holy Scripture offers us a set of examples of the lies addressed to God, to our fellow human beings and to ourselves. The history of theology reflects on the matter in the existential wring of real situations from St. Augustine to Bonhoeffer.

Men can be fooled whenever: *homo in errorem inducibilis*. Obviously, this is impossible in relation to God. If we accept the Augustinian definition that the centre of every lie is the intention of deception, the idea of lying to God is simply unfounded. Even so, Cain who just became a murderer, is attempting to do so. “Where is Abel, your brother?”

– I do not know.” This type of lying is wishing to re-create God himself in an own distorted image of God.

Lying to others is (a) suspending the other’s autonomy, (b) denying his personal existence, (c) liquidating the relationship of trust between each other.

Could a man lie to himself? In the context of identity lying brings about the question of personal coherence, internal freedom, and a lack of a fulfilling real openness and ability to be part of a community.

Zsigmond Andrea

BBTE, SZÍNHÁZ ÉS TELEVÍZIÓ KAR

zsigmondandi@gmail.com

Ezt mondod, és közben azt (is) gondold?

A beszélő által érzékelt valóságszeletet csak egyféleképpen rakhatja össze magában az adott beszélő? Ha tudomása van arról, hogy minimum kétféle változatban is megfogalmazhat egy tényállást, melyik mellett fog voksolni, és miért (ez tudatos-e)? Melyiket engedi ki a nyilvánosság terébe? Valószínűleg a saját nézőpont, a saját érdek a választáskor előtérbe fog kerülni. Ha a másik verziót, amiről tudomása van, elhallgatja, az rendben van?...

A szemantika, a kommunikációelmélet, a narratológia területén találkozunk olyan megközelítésmódokkal, amik az előbbi kérdések egy-két aspektusát megvilágíthatják. A keret, a homlokzat, a mininarratíva fogalmának segítségével közelebb kerülhetünk a jelenség leírásához – ezeket próbálom meg előadásomban bemutatni.

Andrea Zsigmond

BBU, FACULTY OF THEATRE AND TELEVISION

zsigmondandi@gmail.com

You say this, and meanwhile you think that (too)?

In how many versions can the reality (perceived by the speaker) be construed: only in one way? When the speaker knows that there are at least two possibilities to put together the bearings of a case, how would he/she decide? Why? What is one calculate with, when one steps out in the spotlight with a version of an event? One possibly chooses the type in which one’s role is positiv. Is it okay when he/she hides the other version(s)?

These questions have many aspects. One aspect is treated by the frame semantics, an other by the theory of communication, the third by the narratology... There are concepts like 'conceptual frame', 'face', 'mini narrative structure' that could help us to understand the phenomena – these methods would be presented in my lecture.